

ÄLÄ KULJE TILAISUUTESI OHI! Leave It to Chance

BARV

**Tonin
palsta**

Amerikkalainen sarjakuvamaailma on totutusti poikennut monessa suhteessa Euroopassa vallitsevista perinteistä. Siinä missä erityisesti ranskalais-belgialaisella alueella on tuotettu selkeäviivaista koko perheen sarjakuvaa tyyliin Tintti ja Asterix, on tarjonta ollut uudella mantereella selvästi jakautuneempaa: skideille on väännetty aivotonta supersankaripullistelua ja aikuisille kirjallisempaa laatukamaa Neil Gaimanin Sandmanin tapaan.

Viime aikoina on kuitenkin Amerikkastakin ponnistanut ihmisten ilmoille uusia tuulia lehytteleviä sarjakuvia, tutuimpana esimerkkinä vaikkapa suomksikin julkaistu Jeff Smithin Luupää. Samaista trendiä jatkaa myös James Robinsonin käsikirjoittama ja Paul Smithin piirtämä *Leave It to Chance*. Ja kiinnostusta selvästikin riittää, sillä vasta seitsemän kertaa ilmestyneen lehden neljästä ensimmäisestä numerosta on jo jouduttu kasaamaan kokoelma-albumi- ja palkintoja julkaisu on kerännyt kasapäin (sekä Harvey- että Eisner-pysti parhaana uutena sarjakuvana jne.).

Chance Falconer on sympaattinen ja arkipäiväisen näköinen 14-vuotias tyt-

tö, joka janoaa seikkailuja - ja niihin hän näyttää vastustamattomasti törmäävänkin. Seikka joka aiheuttaa harmaita hiuksia hänen isälleen Lucasille, Devilis Echo -kaupungin suojelijalle. *Chance* haluaisi seurata isänsä ja esiisiensä jalanjalkia, mutta hän tuntuu melko nuorelta kulkemaan kaupungin vaarojen keskellä. Ja vaaroja kansojen sulatusuunia muistuttavassa Devilis Echossa toki riittää - aina jättimäisistä sammakkojumalista merirosvojen haamuihin!

Pirtsakka *Chance* ja hänen pieni lohikäärmeystävänsä *Georgie* sukeltavat jännittävästä tapahtumasta toiseen, usein muiden lasten avustuksella aikuisten jäädessä pahisten ja sivustakatojien rooliin. Rikkaan mielikuvitukselliset tarinat eivät silti pullokoi millään Viisikko-asteelle, vaan henkilöhahmot jaksavat viehättää, tapahtumat kiehtovat pauloihinsa ja kuljettavat herättävät taianomaisia visioita. Niinpä sarjaa voi lukea mielikseen oli sitten iältään vaikkapa 10-, 30- tai 50-vuotias.

Piirrospuoleltaan *Leave It to Chance* on soljuvan selkeää ja ilmeikasta - eräässä mielessä sitä voisi kuvata eurooppalaisen ligne clairen ja amerikkalaisen animaatio-Batmanin sekoituk-

seksi. Paul Smithin viiva on varmaotteisen sarjakuvallinen, eikä hahmoja ole latistettu tarpeettomilla yksityiskohtilla. Sävykkään perusväriyksen ohella tehokkeinona käytetään väliin vahvasti mustanpuhuvaa varjostusta. Leppoisaa, mutta silti hyvin elävä ruutuajottelu tuo mieleen jopa animaatioelokuvat.

Taiten tchtyä koko perheen sarjakuvaa, jonka päähenkilönä on vieläpä nuori tyttö, ei koskaan voi olla liikaa. Joten *Leave It to Chance* on uutuus, johon kannattaa tutustua. Kumma vain, että lehti on Imagen julkaisema - kustantamon, joka tunnetaan lähinnä pinupmaisista superkehonrakentajista sekä puolialastomista naissankareista, joiden sietäisi nostaa oikeusjuttu silikonirinoistaan.

Tähän loppuun vielä mainittakoon, että käsikirjoittaja James Robinson on kunnostautunut toisenkin nostalgisen laatusarjakuvan luojana - *Starman* on supersankarimytologian inhimillisimpiä aspekteja korostavaa retropunkkia, josta paistaa esiin tekijöidensä rakkaus henkilöihinsä ja luomaansa maailmaan, sarjakuva jossa pääosassa ovat ihmiset ja heidän asuttamansa Opal City, ei nyrkkitoiminta.

Toni Jerrman

THOUGH
THERE IS ONE
THING THAT BURNS
ME. WOULD I'LL
WORRY ABOUT
IT LATER.

